

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۱۰/۰۵

سلطان جان کلیوال

جناب احدی صاحب نه یوه پښتنه

د افغانستان د جمهوري رياست د ټاکنو بريالي تر سره کيدنه دی ټول افغان ولس او په سرکي افغان ملي امنيتي ځواکونو ته چی د خپل ژوند د قرباني په بدله کی یی په پوره ډاډ منه فضا کی، خپلو وطنوالو ته دازمینه برابره چی د رای ورکونی مرکزونو ته ورشی او د خپلی خوښی نوماند ته خپله رایه ورکړی د زړه له تله مبارکی وایم. همدارنگه د انتخاباتو د خپلواکو کمیسیونونو دواړو مشرانو ته چی دواړه د وطن وپارلی لورانی دی او نورو ټولو غړو ته یی، مدنی فعالانو او د ټولنیزو رسنیو کارکوونکو ته، د نوماندانو کتونکو او د نړیوالو موسسو څارونکو ته دی هم دا بری مبارک وی چی په سختو شرایط کی د دیموکراسی د ژوندی ساتلو د پاره په پوره میرانه خپلی ور سپارل وی دندی سرته ورسولی او د افغان ولس د انتظام او د دیموکراتیک سیستم د لړلو ټول داخلی او خارجی دښمنانو ته یی خپل افغانی شهادت په ډاگه ور وښوده.

هیله من یم چی د انتخاباتو د پروسه ټول گډونوال لکه څنگه چی یی په میرانه دا ملی پروسه را پیل کړه همداسی په ایمانداری سره یی تر اخره پوری پر مخ بوزی او هیش غیر مسؤل شخص یا ارگان او سازمان ته د دی اجازه ورنکړی چی دا ملی پروسه مختله کاندی او یا د اخری نتایجو د اعلان نه غیر د تیر په څیر د یوه بیکاره او ناکاره دولت جوړونی د پاره بیا زمینه برابره کاندی.

رأبه شم اصل مطلب ته. دوه دری ورخی د مخه می یوه ویدیو ولیدله چی ډیرو نورو دوستانو به هم حتمی لیدلی وی او د وینوالو خبری به یی هم په پوره دقت سراوریدلی وی. نو له دی کبله یی د خبرو تکرار د دوستانو د وخت ضایع کیدنه بولم نو بی له مقدمی وایم چی دا ویدیو ناسته د انتخاباتو د ورخی نه د مخه د طالبانو (ممکن د یوی برخی) او د عبدالله د تیم تر منځ د یوه ایتلاف او یا پخلاینی د پاره جوړه شوی وه. ددی ویدیو ناستی مشران گډون کونکی د جمهوري ریاست نوماند ښاغلی ډاکتر عبدالله، د طالبانو د رژیم د (د امر معروف او نهی منکر) د اداری مسؤل ښاغلی مولوی قلم الدین او د دی دواړه د یوځای کیدو مرکه چی ښاغلی ډاکتر انوارالحق احدی وو. خبری مولوی صاحب قلم الدین پیل کړی. د جهاد د وخت کیسی یی وکړی، ډاکتر محمد اشرف غنی یی د سولی په لارکی لوی خند وباله او په انتخاباتو کی د ښاغلی ډاکتر عبدالله څخه خپل ملاتړ اعلان کړ. دویم وینا وال ښاغلی احدی و، هغه په لنډه توکه و ویل چی ما ستاسو دواړو په یوځای کیدو کی دوه دری میاشتی ډیر مندی رامنډی وکړی او اوس خوښ یم تاسو می سره مخامخ کړلی نوره زما وظیفه ختمه ده. دریم ویناوال ډاکتر عبدالله و، چی طالبان یی خپل وطنوال و بلل او د سولی په راتلو کی یی خپلی هلی ځلی په لنډه توکه یادی کړی

او د سولې د مخنوی پیره یی د مولوی قلم الدین په څیر په اشرغنی ور واچوله او وعده یی ورکړه چی که ده ته قدرت لاس ته ورشی، د طالبانو سره سوله به یی لومړیتوب وی ، خو دایی ونه ویل چی څه ډول سوله؟
بښه، دا خو د هرچا حق دی چی د ځان د بری د پاره کمپاین وکړی، ملگری پیدا کاندی او هرڅومره چی کولی شی خپل حریف ضعیف، کارشکن، دروغجن او بی کیفایته وښای او حتی د اصولو خلاف شخصی تعرض هم ترینه سر و وهی. دا هم تر ډیره حده سړی منلی شی چی مولوی قلم الدین (چی د مولوی محمد نبی د ډلی مجاهد و) او ډاکتر عبدالله د یوی ایډیالوژی پیروان دی، د یوه مکتب شاگردان دی، دواړه مجاهدین دی، دواړو تر هغه حده چی ورته ممکنه شویده د افغانستان خلکو ته مالی او ځانی تاوانونه رسولی دی، دواړو ممکن په یوه اندازه د هیواد ملی شتمنی چور او چپاول کړی وی، د دواړو لاسونه شاید د افغانستان د بی گناه، بی دفاع او مظلومو انسانان په وینو لړلی وی او په لسگونو داسی نور ورته والی با سره ولری. داچی اوس د مقام د لاس ته راوړلو د پاره یو نیکتای لرونکی او دریشی پوښ شویدی او بل لا تر اوسه هم په هماغه پخوانی خیرن لباس کی پاتی دی، د دوی د طرز تفکر بیلوالی نشی کولی.

پوښتنه می د ښاغلی ډاکتر انوارالحق احدی نه داده چی تاسو جناب چی د پیرو کلونو د پاره د افغان ملی دموکرات سیاسی گوند رئیس وی، تاسو چی په امریکای پوهنتونو نو کی درس ویلی او د دوکتورا یا ماستری ډگری مو هم تر د لاسه کړیده، تاسو چی په کراتو کراتو په خپلو وینا گانو او مصاحبو کی د طالبانو دریځ په پیرو سختو کلماتو غندلی او هغه مو د بشری حقونو تر ټولو سخت ناقضین بللی دی، تاسو او حتی ستاسو درنی میرمنی چی همدا مولوی قلم الدین مو د امر معروف او نهی منکر د رئیس په صفت د تحجر نماینده بللی دی او بلاخره تاسو چی د افغانستان په موجودو روشنفکرانو کی ځان د دمو کراسی د حفاظت او ساتنی د لومړی لیکي مبارز گنی ، څنگه مو دا قبوله کړه چی د تحجر د دوری نماینده قلم الدین مولوی صاحب کور ته په تلو راتلو لاری ستری کړی، تضرع وکړی او هغه دی ته را وبولی چی د بل هغه ته د ورته خو په فیشن کی متفاوت شخص سره یی د ډاکتر غنی په مقابل کی را یوځای کړی؟

جناب احدی صاحب! ریښتیا و وایه ایا د اجرائیه ریاست چوکی ته د رسیدو د پاره (که هنوز درشاخ آهو است) هر ډول دلیل حرکت کولی شی؟ ایا دا چوکی همدومره ارزښت لری چی انسان دی د عمر په وروستیو کلونو کی هم دومره وړوکی کړی چی د انسانی تمدن د لاری د وهونکو سره هم باید خپلی اړیکی وشلوی؟
جناب احدی صاحب تاسو سره ما په ټول عمر کی یو کورت په ۲۰۰۱ م کال کی په اټوا کی په هغه کانفرانس کی چی ښاغلی عمر زاخیلوال د کاناډا د سیدا د موسسی په مرسته جوړ کړی و، لیدلی دی. هملته می تاسو. ښاغلی او محمد اسحاق نادری صاحب چی داواړه د بُن کانفرانس ته بلل شوی وی، او ما یوه طرحه لروده چی په هغی کی می په دی تینگار کړی و، چی په کانفرانس کی باید د طالبانو او اسلامی گوند کسانو ته هم برخه ورکړله شی، کاپی می تاسو دواړو ته او هم زاخیلوال ته هم ورکړله. تاسو چی ولوستله ډیره مو خوبه شوه خو د طالبانو سره خبری دی داسی رد کړی چی حتی مستر بوش به هم داسی نه وای رد کړی. تاسو ته یاد دی چی طالبان مو د تاریکو پیروی استازی و بلل؟ ایا تاسو ته یاد دی چی په دهلیز کی ډاکتر روستار تره کی هم درته و ویل چی د کلیوال خبره سمه ده، که طالبان د خبرو نه لری پاتی شی درد سر جوړیدلی شی، خو تاسو هغه ته هم و ویل چی

«تره کی صاحب طالبان نور مطرح نه دی.» نو اوس څه وشول چی د اصلی طالبانو څه چی د هغوی د صفوفو نه د شړل شوو د کورونو تمبی هم ورتکوی؟ ځواب در سره نشته احدی صاحب، کاشکی پاچا شی .

پایان

